

РЕШЕНИЕ

№ 13928

гр. София, 23.04.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 64 състав, в
публично заседание на 18.02.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калинка Илиева

при участието на секретаря Спасина Иванова и при участието на прокурора Надя Загорова, като разгледа дело номер **604** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.156 и сл. от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/.

Образувано е по жалба на “МАКРО ТРАНС БГ” ЕООД, ЕИК:[ЕИК] срещу ревизионен акт /РА/ № № Р-22221423000315-091 - 001/29.08.2023, г., издаден от Д. Д. Д. - орган на длъжност началник на сектор, възложил ревизията и Й. Н. И. на длъжност началник на сектор -ръководител на ревизията - органи по приходите при ТД на НАП - [населено място], потвърден с решение № 1022/15.11.2023 г. на директора на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ [населено място] при Централно управление на НАП, като е прието, че не са налице законовите предпоставки за признаване правото на ползване на данъчен кредит в размер на 800 294, 00 лева. /осемстотин хиляди двеста деветдесет и четири лева/ за доставки от дружествата „Бранд Експерт“ ЕООД с ЕИК:[ЕИК] и "АМАЯ БГ" ЕООД с ЕИК[ЕИК].

Жалбоподателят “МАКРО ТРАНС БГ” ЕООД оспорва посочените актове. Дружеството е с предмет на дейност международен транспорт с лиценз, като за целта ползва наети автомобили. От представените документи се установява транспорт на стоките, механизма на доставките, вкл. и предаване на родово определени вещи. Влаганите за поддръжката и оборудването на наетите автомобили резервни части са за сметка на жалбоподателя, за което са издавани фактури и констативни протоколи. В хода на ревизията е установено това.

В случая твърди, че е налице порок при издаването на акта – той не съдържа конкретен анализ на събраните доказателства, което е довело до неговата немотивираност и оттам – до разместване на тежестта на доказване. Изводите относно доставчиците са неверни и необективни и в нарушение на чл. 117, ал. 1, т. 5 ДОПК. Невярно е твърдението, че се касае за значителни по обем количества

на резервните части; те са по 1-2 бройки от вид. Поръчвани са такива части съобразно заявките. Следва да се има предвид, че се касае за товарни автомобили, които престояват зад граница повече от 6 м., което налага носене на резервни гуми и консумативи за по-голям период от време. Разходните норми и консумативите не е необходимо да се знае и да се посочва, още повече че всяко МПС изминава повече от 10 000 км. Посочен е адрес на доставките. Излага подробни съображения по отношение на всеки един от доставчиците, които ще бъдат обсъдени по-долу. В писмените бележки повтаря изложените в жалбата съображения. Цитира практика на СЕС. Ето защо моли да се отмени ревизионния акт. Претендира разноски.

Ответникът – директорът на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“. [населено място] при Централно управление на НАП моли да бъде потвърден обжалваният акт. Счита, че следва да се възприемат изводите, направени в обжалваното решение. Претендира разноски.

Представителят на СГП счита, че жалбата е неоснователна и следва да се отхвърли. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

В съдебно заседание от 18.2.2025 г. поддържа, че не са събрани нови доказателства, които да доведат до различни фактически установявания, а се затвърди извода, че ревизираното лице не осъществява икономическа дейност. Дори и да се приеме, че се осъществява такава, то тя не би могла да покрие обемите на декларираните доставки.

Административен съд С. – град, 64 състав, като обсъди доводите на страните и доказателствата по делото, намира от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта.

Жалбата е в срок. Подадена е от лице с правен интерес от оспорването и пред компетентния административен съд, поради което се явява ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Относно фактите.

Със заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ №Р-22221423000315-020- 1/24.01.2023 г., издадена от Д. Д. Д., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., оправомощена със заповед № РД-01-849/31.10.2022 г. на директора на ТД на НАП С., е възложено извършването на ревизия на „МАКРО ТРАНС БГ“ ЕООД за определяне на задълженията за данък върху добавената стойност /ДДС/ за данъчни периоди от м. 07.2022 г. до м. 12.2022 г.

За резултатите от ревизията е съставен РД №Р-22221423000315-092- 01/12.6.2023 г.

Ревизията е приключила с издаване на ревизионен акт /РА/ №Р-22221423000315-091- 01/29.8.2023 г., издаден на основание чл. 119. ал. 2 от ДОПК от Д. Д. Д. - орган, възложил ревизията и Й. Н. И., на длъжност главен инспектор по приходите при НАП С. - ръководител на ревизията, връчен електронно на 04.09.2023 г. В разпоредителната част /таблица 1/, при деклариран данък за възстановяване в размер на 552 615.48 лв. е установен данък за внасяне в размер на 272 595.13 лв. вследствие непризнато право на приспадане на данъчен кредит общо в размер на 800 294 лв., начислени лихви за забава в размер на 24 916,61 лв.

С цел изясняване на факти и обстоятелства от значение за данъчното облагане, са предприети процесуални действия, подробно описани в констативната част на РД, който по силата на чл. 120. ал. 2 от ДОПК е неразделна част от ревизионния акт.

На основание чл. 37, ал. 3, чл. 53 и чл. 56, ал. 1 от ДОПК, на ревизираното лице са връчени две Искания за представяне на документи и писмени обяснения от задължено лице /ИПДПОЗЛ/. с които са изискани всички първични и вторични счетоводни документи, банкови и касови документи, такива, съпътстващи извършваните от дружеството стопански операции /договори, анекси, протоколи, доказателства за транспорт/. От ревизираното лице са представени документи, включително фактурите, издадени от процесиите доставчици, ведно с приложени към тях фискални бонове, стокови разписки, приемо-предавателни протоколи, заявки и други.

На основание чл. 45 от ДОПК са извършени насрещни проверки на други задължени лица - преките доставчици на ревизираното дружество: „АМАЯ БГ“ ЕООД ЕИК[ЕИК] и „БРАНД ЕКСПЕРТ“ ЕООД. ЕИК[ЕИК]. Установените при проверките резултати са обективирани в протоколи за извършени насрещни проверки ПИНП/, данните от които са описани подробно в РД. На основание чл. 12, ал. 1. т. 6 от ДОПК органите по приходите са извършили проверка на счетоводната и търговска документация на лицето в оригинал, за което съставен Протокол №АА 1948211/22.03.2023 г.

През ревизираните периоди „МАКРО ТРАНС БГ“ ЕООД е извършвало транспортна дейност в страната и чужбина. Услугите са осъществявани изцяло с наети МПС. Наемодател на по-голямата част е „ДАС ГРУП 2000“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], с което има сключен и договор за абонаментно обслужване от 02.04.2021 г. „МАКРО ТРАНС БГ“ ЕООД притежава лиценз №23223/12.04.2021 г., издаден от Министерство на транспорта, валиден до 11.04.2031 г.

За ревизираните периоди в дружеството са назначени 30 лица по трудови договори на длъжност „шофьор на товарен автомобил - международни превози“.

Съгласно договор от 02.04.2021 г. с „ДАС ГРУП 2000“ ЕООД жалбоподателят е ползвал помещение под наем - обособена част от автобаза с прилежащо хале с канал и паркоместа, находящо се в [населено място]. [улица] /вилна зона Врана-Л. триъгълника/.

Основни клиенти през процесните периоди са „СИГМА ГОЛД“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], О. ТРАНСПОРТ И ЛОГИСТИКА РУС, №[ЕГН] и О. НСВ-ЛОГИСТИК. №[ЕГН].

„МАКРО ТРАНС БГ“ ЕООД е ползвало право на приспадане на данъчен кредит общо в размер на 800 294.00 лв., в т.ч.

231 614.40 лв. по 150 фактури, издадени от „АМАЯ БГ“ ЕООД през периодите м. 10.2022 г. и м. 11.2022 г., отразени от жалбоподателя през данъчен период м. 12.2022 г., описани от стр. 33 до 38 в РД и

568 679,60 лв. по 368 фактури, издадени от „БРАНД ЕКСПЕРТ“ ЕООД през периодите от м. 06.2022 г. до м. 09.2022 г., отразени през данъчни периоди от м. 07.2022 г. до м. 12.2022 г., описани на стр. 12-20 в РД.

Предмет на доставка по всички фактури са стоки - „резервни части и консумативи за автомобили“.

Спорните фактури са намерили отражение в отчетните регистри „Дневници за продажби“ на посочените доставчици.

„АМАЯ БГ“ ЕООД е с активна регистрация по ЗДДС, а „БРАНД ЕКСПЕРТ“ ЕООД е с прекратена регистрация по ЗДДС по инициатива на органи по приходите след издаване на процесиите фактури, считано от 12.10.2022 г.

1. Относно непризнатото право на приспадане на данъчен кредит по фактурите, издадени от „БРАНД ЕКСПЕРТ“ ЕООД.

С ПИНП №П-22221423027926-141-001/10.03.2023 г. е удостоверено, че в отговор на електронно връченото му искане от този доставчик са представени: процесиите фактури, в които като начин на плащане е отразено „в брой“, заявки, стокови разписки и приемо-предавателни протоколи към тях, фактури и стокови разписки от предходни доставчици „МИЛЯК БГ“ ЕООД. ЕИК[ЕИК] и „НИКАР ПЛЮС“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], договор за ЕКАФП, подаваните справки-декларации по ЗДДС. счетоводни регистри, в т.ч. ведомости за заплати.

2. Относно непризнатото право на приспадане на данъчен кредит по фактурите, издадени от „АМАЯ БГ“ ЕООД.

Видно от ПИНП №П-22221723027922-141-001/27.03.2023 г. се установява, че в отговор на връченото му искане по чл. 32, ал. 6 от ДОПК от този доставчик е представено писмено

обяснение, че изисканите му документи вече са били ангажирани при предходно извършена проверка. Тези документи са присъединени с Протокол №1948212/24.03.2023 г. Касае се за процесните фактури, в които като начин на плащане също е отразено „в брой“, стокови разписки и приемо-предавателни протоколи към тях, договор с „МАКРО ТРАНС БГ“ ЕООД, както и такива с „МИЛЯК БГ“ ЕООД и „НИКАР ПЛЮС“ ЕООД, фактури и стокови разписки от тях, вторични счетоводни документи, в т.ч. ведомости за заплати.

След справки в базата данни на НАП по отношение притежаване на кадрова обезпеченост от преките доставчици, е констатирано, че за периода на издаване на фактурите „БРАНД ЕКСПЕРТ“ ЕООД и „АМАЯ БГ“ ЕООД са имали назначени лица по трудови договори, на длъжности склададжия и експедитор на стоки и товари. Относно материалната обезпеченост е посочено, че и двете дружества не са декларирали обекти, от които осъществяват дейност. Сочи се, че те са с рисков за НАП профил, като декларират обороти в особено големи размери, а резултатите по СД по периоди по ЗДДС варират между 5.00 лв. и 10.00 лв., с оглед множеството декларирани покупки от рискови доставчици, в т.ч. „МИЛЯК БГ“ ЕООД и „НИКАР ПЛЮС“ ЕООД.

Доколкото във фактурите от предходните доставчици също е отразено, че разплащането е в брой, се установява, че на датите на издаване на данъчните документи регистрираните на името на тези доставчици ЕКАПФ не са отчели обороти.

Спрямо „МИЛЯК БГ“ ЕООД е извършена ревизия по ЗДДС за период непосредствено преди издаването на актурите към „БРАНД ЕКСПЕРТ“ ЕООД и „АМАЯ БГ“ ЕООД, като с издадения РА №Р-22221922002431-091-001/09.01.2023 г. прието, че декларирани продажби не отразяват реални сделки, като спрямо начисления ДДС е приложена разпоредбата на чл. 85 от ЗДДС.

От „МАКРО ТРАНС БГ“ ЕООД са представени документи, идентични с тези неговите преки доставчици, както и касови бонове, пътни листа, сервизни като вътрешни приемо-предавателни протоколи за предаване на резервни част консумативи на назначените шофьори, счетоводни регистри.

По делото е прието заключение по СТЕ, което е изследвало въпросите с колко автомобили са извършвани превозите на жалбоподателя, какво е процентното съотношение части/консумативи. Жалбоподателят е представил списък на вложени резервни части, без обаче да е представил изрично изисканите му каталожни номера. Непредставянето на последните е направило невъзможно изследването на въпроса дали съответстват на ползваните превозни средства и дали количествата и видовете части и консумативи отговарят на изискванията на производителите на превозните средства. По принцип е възможно влягане на авточасти, гуми и консумативи, но съобразно заключението на вещото лице е налице завишение от над 12 пъти спрямо средните за подобни товарни автомобили.

По отношение на авточастите в сервизните карти вещото лице сочи, че е възможно да са били влягани в наетите превозни средства, но отново не са представяни подробни спецификации и сервизни досиета с пробег на превозните средства и др. данни, поради което не е възможно да се прецени дали закупените от дружеството части и консумативи в количествата по процесните фактури са вложени в превозните средства, с които Макро Т. БГ ЕООД осъществява дейността си. Плащанията са извършвани в брой.

На основание чл. 68. ал. 1, т. 1 и чл. 69, ал. 1, т. 1 във връзка с чл. 6 от ЗДДС, на „МАКРО ТРАНС БГ“ ЕООД е отказано правото на приспадане данъчен кредит по всички фактури, издадени от горепосочените доставчици.

Ревизиращите органи приемат, че за жалбоподателя не следва да възникне правото на данъчен кредит по фактурите, издадени от „БРАНД ЕКСПЕРТ“ ЕООД и „АМАЯ БГ“ ЕООД, тъй като не е доказано реалното осъществяване на документираните с тях доставки на стоки - различни по вид

и количество авточасти и консумативи. Отказът да се признае право на приспадане на данъчен кредит от една страна е обоснован с принципната невъзможност на така избраните доставчици да осъществят доставки от подобно естество, с оглед липсата на складови помещения /било то собствени или наети/, необходими за съхранението на фактурираните количества части, гуми и принадлежности; рисковият профил на преките и предходните доставчици, и от друга страна - с недоказване от страна на жалбоподателя на причините, наложили закупуването на стоки от процесния вид и количество, по които доставки само в рамките на 6 месеца, от същия е ползвано право на данъчен кредит в размер на 825 210,61 лв.

До подобни изводи е достигнато и при постановяване оспореното решение на ответника, а именно – не се установява наличието на реалност на документираните доставки.

При така установените факти, настоящия съдебен състав на АССГ, като извърши цялостна проверка за законосъобразността на оспорения акт съгласно чл. 160, ал. 2 ДОПК, предвиждащ, че съдът преценява законосъобразността и обосноваността на ревизионния акт, като преценява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материално-правните разпоредби по издаването му, намира следното:

Ревизионният акт е издаден от компетентен орган – този, който е възложил ревизията и от ръководителя на ревизията в съответствие с изискванията на чл.119 ал.2 от ДОПК, както и т.р. №5/13.12.2016г. на Върховния административен съд по т.д. №10/2016г. Актът е подписан с електронен подпис, като са представени документи, както и диск, от които се установява наличието на такъв, както и подписването на акта от издалия го орган.

Обжалваният ревизионен акт НЕ е опорочен от липса на мотиви, съобразно изискването на чл.120. ал.1. т.5 ДОПК. В РА мотивите действително са лаконични, но в РД /който е 43 стр./ изключително подробно е описана възприетата фактическа обстановка, именно въз основа на която е прието, че следва да се издаде процесния акт.

Оспореното в това производство решение е издадено от компетентен орган –директор на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика” С. при Централно управление на Националната агенция за приходите.

Относно спазването на процесуалните правила. При служебната проверка по чл.160 ал.2 от ДОПК, съдът НЕ констатира допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Предприети са всички необходими и предвидени в закона действия, насочени към събиране на доказателства, видно от установеното по-горе. Изяснени са релевантните за спора факти.

При преценка по реда на чл. 160 ДОПК относно материалната законосъобразност на оспорения акт, настоящият състав намира, следното:

Съгласно чл. 168 и чл. 178 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 г. относно общата система на ДДС, от съществено значение за възникване на правото на приспадане на данъчен кредит и неговото упражняване е получателят по доставката да разполага с фактура за доставката и тя да е реално осъществена. Двете предпоставки за признаване право на кредит са кумулативни и липсата, на която и да е от тях възпрепятства възникването и упражняването на това право. Осъществяването на фактическия състав на доставката подлежи на доказване.

Съгласно чл. 6, ал. 1 ЗДДС дКонстантно при тълкуването на чл. 167 от Директива 2006/112-както в практиката на Съда, така и практиката на националните съдилища се приема, че наличието на действително осъществена /реална/ доставка е основна предпоставка за възникване на правото на приспадане. Това е прието и по делото "Б.", С-285/1. В т. 31 от него е посочено, че за да се установи, че на основание тези доставки на стоки е налице правото на приспадане, е необходимо да се провери дали последните са били реално осъществени и дали съответните стоки са били използвани (от Б.) за извършването на облагаеми сделки.

Извършването на доставката – в случая предоставянето на услугите, представлява данъчно събитие по смисъла на чл. 25 от ЗДДС. При възникването на това събитие се поражда задължение за доставчика да начисли данък и съответно- свързаното с него право на получателя да ползва данъчен кредит. При условие, че са издадени фактури и е начислен данък, без да е налице фактически извършена стопанска операция, няма основание за данъчен кредит, предвид разпоредбата на чл. 68, ал. 1, т. 1 от ЗДДС, във връзка с чл. 6, ал. 1 и чл. 9, ал. 1 от ЗДДС.

На следващо място, съгласно чл. 68, ал. 1, т. 1 от ЗДДС, за признаване правото на приспадане на данъчен кредит следва да са получени стоки или услуги по предходни облагаеми доставки. Наличието на предходна облагаема доставка е едно от кумулативно необходимите условия, за да се признае право на приспадане на данъчен кредит. Установяването на тези факти предполага изследване на предходните и последващите доставки, съхранението и транспортирането на стоката, заприхождаването ѝ при получателя и т. н.

В случая, за установяване на посочените факти, са представени две групи доказателства.

Първата група са самите фактури, договори, както и документи относно счетоводното отразяване на процесните фактури; документи по плащания по фактурите.

Посочената група документи, съпоставена с останалите събрани документи, водят до единствения възможен извод, че процесните фактури не могат да удостоверят реално извършените по правоотношенията, за документирането на които са издадени процесните фактури.

На първо място - така, както са издадени, за голяма част от фактурите следва да се отбележи, че те не отговарят на изискванията на чл. 114, ал. 1. т. 9 – да съдържат в достатъчна степен, за да бъдат индивидуализирани, количеството и вида на материали/стоки, вида на услугата. Фактурираните стоки не са в достатъчна степен индивидуализирани с данни за производител и каталожен номер. В стоките разписки към фактурите са посочени само вид и количество на съответната стока.

Някои от консумативите са фактурирани като уплътнител за двигатели, уплътнител за охладителни системи, калници, шлангове. спойлер за калник, крепежен елемент, филтър хидр пистов ремък и др./, за които е необходима индивидуализация с посочване на каталожен номер. Същевременно, стоките са завеждани само стойностно, което прави техният произход непроследим.

„МАКРО ТРАНС БГ“ ЕООД не е представило доказателства, въпреки изискването им, относно предназначението на всяка една от закупените стоки: авточасти и консумативи и конкретно - кои са МПС, в които са били вложени, кога и от кого. Още повече, че се касае за тежкотоварни автомобили, с които са извършвани международни курсове и които са били на път.

По отношение на количествата закупени стоки. Както в ревизионното производство, така и при съдебното обжалване по категоричен начин следва да се направи извод, че фактурите, осчетоводени от „МАКРО ТРАНС БГ“ ЕООД целят да удостоверят количества, неотговарящи на фактурираните приходи от експлоатация на наетите МПС.

В този смисъл заключението по СТЕ, в което са изследвани въпросите с колко автомобилa са извършвани превозите на жалбоподателя, какво е процентното съотношение части/консумативи.

Вещото лице е направил извод, който съдът възприема, доколкото е обоснован на събраните доказателства, че е налице завишение от над 12 пъти спрямо средните за подобни товарни автомобили.

Дори и да се приеме, че само една част от стоките по доставките е вложена, следва да се отбележи, че още в ревизионното производство е констатирано, че нито една от удостоверените във фактурите доставки на части/консумативи не е била заведена на склад. Закупуваните материали са изписвани директно на разход.

Следва да се отбележи, че в с.з. от 26.11.2024 г. вещото лице Р. С. К. заяви, че при посещение на място в автосервиза е констатирал, че има само един сигурен канал, където би могло да се извърши ремонт. За да се вложат всички части и консумативи е „въпрос на много прецизна координация и организация“ – от този един канал, от един или двама души.

Вещото лице е констатирал, че не са имали компютърна програма, с която след като се установи необходимост от резервни части, тя да е директно свързана с доставчика и той по спецификациите в каталозите на производителите да може да ги поръча. Всяка част си има кодове, за да не се получи разминаване. Същевременно – така, както са описани процесните части, не е възможно да се установи дали тази част е точно за този автомобил.

За установяване реалността на доставките бе разпитан и свидетелят К. П. Г., който е работил като механик в [населено място], на „Стар Л. път“ 911, в автосервиз за камиони и ремаркета. Той твърди, че са извършвани текущи ремонти на автомобили на жалбоподателя. Дава подробно описание на МПС. Подписвал сервизни карти. По отношение на документалната част на обслужването сочи, че не е участвал. Настоящият състав намира, че дори и този свидетел да удостоверява извършване на ремонти, то не може да се направи извод по кое време е ставало това и оттам - дали може да се свърже с процесните доставки.

По отношение на предходните доставчици.

От преките доставчици са представени множество еднотипни документи и справки за счетоводно отразяване. В повечето от фактурите са записани вид на стоките, количество, единична цена и обща стойност. Действително, някои от посочените консумативи са универсални, но както бе установено и от заключението по съдебната експертиза, за по-голямата част от резервните части е необходима индивидуализация с посочване на производител и година на производство на превозното средство, на каталожен номер, конкретни данни за модел, марка. и т.н., за да се прецени, доколко същите могат да се вложат именно в тежкотоварните МПС, с които ревизираното лице е разполагало и е осъществявало своята дейност.

Описанието на частите в представените фактури, стокови разписки, приемо-предавателни протоколи и др. не съдържа нужните индивидуализиращи стоките характеристики. Освен това, в представените заявки не се съдържат данни за превозното средство, което е следвало да бъде ремонтирано и за което са предназначени съответните резервни части и консумативи.

Относно транспортирането на стоките. С договора за поръчка, който жалбоподателят е сключил с прекия доставчик „АМАЯ БГ“ ЕООД, не е уговорено за чия сметка са транспортните разходи по доставките. С „БРАНД ЕКСПЕРТ“ ЕООД не е сключван договор. Съгласно представените от „БРАНД ЕКСПЕРТ“ ЕООД и „АМАЯ БГ“ ЕООД писмени обяснения, те не разполагат със собствени или наети складови обекти, поради спецификата на доставките, които извършват. Заявено е, че J работят единствено по заявки от клиенти на едро /в случая „МАКРО ТРАНС БГ“ ЕООД/, като заявките се пренасочват за изпълнение към доставчиците им. Доставчиците им - „МИЛЯК БГ“ ЕООД и „НИКАР ПЛЮС“ ЕООД транспортират поръчани стоки до клиента с техен транспорт. В тази връзка не разполагат с пътни листа.

При извършената служебна проверка от ответника в базата данни на КАТ за „МИЛЯК БГ“ ЕООД и „НИКАР ПЛЮС“ ЕООД обаче е констатирано, че те не притежават МПС, с които да транспортират стоките.

Същевременно, жалбоподателят е заявил, че транспортирането на процесните стоки е извършено от него, а не от доставчиците /преки или предходни/. В тази връзка, при ревизията „МАКРО ТРАНС БГ“ ЕООД е ангажирало множество пътни листове. Във всички тях като МПС, с което е осъществен превозът, е вписан товарен автомобил Рено Канго, рег. [рег.номер на МПС] , собственост на „РАДИАЛ МИНУС“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], с което дружество данъчно задълженото

лице е сключило безсрочен договор за наем от 04.01.2021 г., но от наемодателя не са издадени продажни фактури, нито са включени в дневниците за покупки на жалбоподателя. Същевременно, вписаният адрес, до където се е движило МПС /гр. С.. [улица]/ от автобазата, ползвана от жалбоподателя /гр. С.. ул. Стар Л. път“ №9-11, вилна зона Врана- Л. триъгълника/ няма нищо общо с адресите, заявени от предходните доставчици „МИЛЯК БГ“ ЕООД и „НИКАР ПЛЮС“ ЕООД, нито като тяхно седалище, нито като адрес за кореспонденция е НАП. Отделно, от пътните листове, не е видно какво точно е превозено - вид и количество на стоките, нито пък така представените документи са подписани, от лицето което се сочи, че е осъществило превоза /управителят В. Д. Амиджинов/, нито има подпис и печат на контролния орган, съгласно задължителните в тях реквизити.

Не са ангажирани доказателства, въпреки изискването им, за извършени транспортни разходи. Закупеното и изразходвано гориво е отчитано от жалбоподателя общо по сметка „Гориво“. Предвид липсата на аналитичност при воденето на посочената счетоводна сметка и с оглед на обстоятелството, че ревизираното лице извършва транспортни услуги в страната и в чужбина, не може да се установи дали е направило и отчело транспортни разходи по конкретните доставки на стоки. В счетоводството на ревизираното дружество няма информационна следа за извършени разходи за превоз на процесите резервни части и консумативи.

Същевременно, по отношение на „БРАНД ЕКСПЕРТ“ ЕООД е издаден РА №Р-22221421006600-091-001/14.04.2022 г., влязъл в сила, в който е прието, че декларираните доставки в т.ч. и тези към „МАКРО ТРАНС БГ“ ЕООД не отразяват реални сделки, като с начисления ДДС е приложен чл. 85 от ЗДДС. С ози РА е постановен отказ да се признае ползвания от „БРАНД ЕКСПЕРТ“ ЕООД данъчен кредит по фактурите от „МИЛЯК БЕ“ ЕООД и „НИКАР ПЛЮС“ ЕООД. с предмет резерви и консумативи.

Спрямо „АМАЯ БГ“ ЕООД също се извършва ревизия по писмо - указания на ЦУ на НАП за участие на дружеството в данъчни измами. Не са ангажирани доказателства как е приключило производството. При извършване на проверка в деловодството на АССГ не се констатира да е образувано дело с такъв жалбоподател.

На „МИЛЯК БГ“ ЕООД също е извършена данъчна ревизия по ЗДДС. Приключила е с влязъл в сила РА № Р-22221922002431-091-001/9.1.2023 г., като също е приложен чл. 85 от ЗДДС спрямо всички декларирани продажби. С този РЕ е прието, че за покупките на стоки - авточасти и консумативи от „АЛЕК МАКЕДОНСКИ 20“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] и „ТЕХНО АВТОКОЗМЕТИК ЕИК[ЕИК] не е доказано придобиване от посочените от тях доставчици: „АНКОНА ЕРУП“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], „КАНЕКС 2000“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] и „ХОЛИНГ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК].

Всички дружества са лица с рисков за НАП профил, които са deregистрирани по инициатива на данъчната администрация. От посочените лица са изискани и са представени: документи за разплащане по доставките, документи за транспорт на стоките, в т.ч. за наличието на транспортни средства /пътни листа, свидетелства за регистрация на МПС/, документи за склад или друг търговски обект, писмени документи за лицата които са осъществили доставките, за лицата, които са получи, обектите където са доставени и др.

От представените документи не може да се направи връзка между твърдените закупени резервни части и тези, вложени в ремонти по данни от сервизните карти, издавани от „ДАС Г. 2000“ ЕООД, извършващо абонаментното техническо обслужване на жалбоподателя; счетоводното им отразяване е напълно некоректно и незаконосъобразен. Същите изводи следва да се направят и до автоаксесоарите и автокозметиката /течност за чистачки, колани за укрепване, добавки за дизел, антикорозионно покритие, силикон и т.н./. В документите липсва каталоген номер, производител, вид и т.н.

Същевременно, видно от установеното по делото и описано по-горе, извършването на ремонти в декларираната производствена база е почти невъзможно, видно от заключението по съдебната експертиза.

От представените от жалбоподателя първични счетоводни документи е видно, че при „закупуването“, резервните части и консумативи се отразяват на разход по дебита на счетоводна сметка 601 „Разходи за материали“, като не се водят аналитични подсметки по видове материали и вид на МПС, за което са относими. Това от своя страна води до невъзможност, при последващ контрол, да се установи, какви и колко резервни части/консумативи от даден вид са предоставени на „ДАС ТРУП 2000“ ЕООД за влягане във всяко едно наето превозно средство. Изписването на резервните части/консумативи директно на разход в счетоводството на дружеството, възпрепятства възможността за установяване за определен период от време, какъв вид и количество части/консумативи, са вложени и необходимо и оправдано ли е било.

За установяване на факта на извършване на доставката има значение и доказването на редовно водено счетоводство. Едно от основните задължения на регистрираните по ЗДДС лица е воденето на подробна счетоводна отчетност, която дава възможност за определяне на задълженията по ЗДДС. В случая липсват данни за редовно водено счетоводство при жалбоподателя.

От всичко изложено до тук следва извод, че не е налице основанийето на чл. 68, ал. 1, т. 1 от ЗДДС и по чл. 71, т.1 от ЗДДС за възникване и упражняване на право на данъчен кредит. Ето защо съдът намира, че жалбата е неоснователна.

По разностите. На основание чл. 161 ДОПК, вр. чл. 8, ал. 1, вр. чл. 7, ал. 2 (Изм. - ДВ, бр. 28 от 2014 г., отм. относно изменението с бр. 28 от 2014 г. с Решение № 13062 от 03.10.2019 г. и Решение № 5419 от 08.05.2020 на ВАС - ДВ, бр. 45 от 2020 г., в сила от 15.05.2020 г., изм. - ДВ, бр. 68 от 2020 г., изм. - ДВ, бр. 88 от 2022 г.), т. 5 от Наредбата за адвокатските възнаграждения жалбоподателят дължи на ответника юрисконсултско възнаграждение, съответно на обжалвания интерес /251 985,32 лв./, което следва да се изчисли в размер на 14 729,41 лв.

Същевременно обаче, настоящият състав намира, че така начислено, възнаграждението е прекомерно, доколкото е съобразено единствено с размера на определения данък за възстановяване. Ето защо то следва да бъде намалено като се съобрази както фактическата и правна сложност на делото, така и извършените процесуални действия. Ето защо следва да се определи възнаграждение в размер на 2000 лв.

Водим от изложеното и на основание чл.172 ал.2 от АПК и чл.160 ал.1 от ДОПК съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на “МАКРО ТРАНС БГ“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК] срещу ревизионен акт /РА/ № Р-22221423000315-091 - 001/29.08.2023, г., издаден от Д. Д. Д. - орган на длъжност началник на сектор, възложил ревизията и Й. Н. И. на длъжност началник на сектор -ръководител на ревизията - органи по приходите при ТД на НАП - [населено място], потвърден с решение № 1022/15.11.2023 г. на директора на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ [населено място] при Централно управление на НАП, **относно непризнаване право на ползване на данъчен кредит в размер на 800 294, 00 лева. /осемстотин хиляди двеста деветдесет и четири лева/ по подробно изброени фактури, в т.ч.:**

231 614.40 лв. по 150 фактури, издадени от „АМАЯ БГ“ ЕООД през периодите м. 10.2022 г. и м. 11.2022 г., отразени през данъчен период м. 12.2022 г. и

568 679,60 лв. по 368 фактури, издадени от „БРАНД ЕКСПЕРТ“ ЕООД през периодите от м. 06.2022 г. до м. 09.2022 г., отразени през данъчни периоди от м. 07.2022 г. до м. 12.2022 г.

начислени са лихви за забава в размер на 24 916,61 лв.

ОСЪЖДА „МАКРО ТРАНС БГ“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК] да заплати на Националната агенция по

приходите, дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ [населено място] при Централно управление на НАП сумата от 2000 лв. разноси.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му.

При подаване на касационна жалба, същата следва да бъде придружена с доказателства за внесена по сметка на ВАС държавна такса от 1700 лв. При невнасяне на дължимата държавна такса жалбата следва да бъде върната.